

имъ приготвимъ още единъ день като при Ерекви и Поатиръ, а ви кралице, останете тука, пазете дѣвцата, догдѣто ся рѣши сражение то.

Фастолвъ. Какъ отивами противо неприятеля, а отзади оставами тѣзи враждебна тваръ?

Ивана. Плаши ли тя една вързана жена?

Лионелъ. Дай си думата Ивано, да тя не освобождавамъ!

Ивана. Едничко то желание е да ся освободя.

Изабо. Поставете я въ пѣ-яки окови, живота си полагами тя трѣбва да умре! (*сврзва я въ окови*).

Лионелъ. (*на Ивана*). Принуждавашъ ни да правимъ тѣй, ти си го искашъ. Но въ минута направвашъ нещастие то на щастие, ако ся отречешъ отъ Франция, и прѣминешъ на наша страна. Ако носишъ наше то знаме ще бъдешъ свободна и тѣзъ звѣрове, които съ крѣвопийна жажда гледатъ сега на тебе, ще ти служатъ тогазъ.

Фастолвъ. (*насилва*) Вънъ, вънъ прѣдводителю мой!

Ивана. Поспести думи тѣ си, французи тѣ идатъ, брани ся! (*забиватъ тропета. Лионелъ излиза*).

Фастолвъ. Вие знаете, що ще правите кралице! Ако ся обърни побѣдата къмъ насъ, добръ — Но видете ли, че народи тѣ бѣгатъ.

Изабо. (*като изважда единъ меч*). Не грижете ся! Тя не ще бъде жива, да гледа наше то пропадание.

Фастолвъ. (*на Ивана*) Ти знаешъ що тя очаква. Сега моли ся за щастие на ваше то оръжие! (*излиза*).

× ЯВЛЕНИЕ ЕДИНАЙСЕТО.

Изабо. Ивана. Солдати.

Ивана. Туй желая азъ, и неможе никой да ми прѣпятствува. — Слушай, туй е военний маршъ на милия ми народъ! О какъ грѣмливо ехти въ гърдитѣ ми, и ми прѣдизвѣстява побѣда! Разорение на Ан-